

ELFTE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA UNDECIMA

Text Matt 21:28–32. Predikan av Gunnar Edwardsson, S:t Johannes församling, ELBK

Sann och falsk rättfärdighet är söndagens tema, enligt vår kyrkokalender. De orden fångar något mycket väsentligt som texten i dag handlar om: Att rättfärdigheten som gäller inför Gud, inte är människans dygd och handling, hur prisvärd den än må vara. Rättfärdigheten är i stället Guds gåva, det som Gud ger av nåd genom Jesus Kristus. Detta ska nu vår predikan i dag handla om

RÄTTFÄRDIGHETEN SOM GÄLLER INFÖR GUD

DEN MÅSTE MAN HA

Det kunde verka självklart. Visst Gud vill inte ha med orättfärdighet att göra. Och någon rättfärdighet finns det väl hos oss själva och som Gud ser. Man lever ett hyggligt liv, man stjälar inte, man begår inte äktenskapsbrott, man mördar inte. Det måste väl finnas ett visst mått av rättfärdighet hos den människan som kan säga det. Så tänker sig människor att de just äger någon slags rättfärdighet och renhet inför Gud. Men den rättfärdighet Gud kräver måste ju vara lika absolut som han själv. Men kräver Gud den av oss? Är den nödvändig att äga? Räcker det inte med den som vi kan prestera och som visar sig i att vi inte gjort de grövsta ogärningarna? Och förresten, visst finns det väl något gott hos var människa? Längst där inne, visst finns det goda tankar och ett gott hjärta bara omgivningen ger möjlighet att det får blomma ut?

De flesta människor gör som dagens text visar, de handlar just så att de gärna först säger ett ja, visst vill de förstå att människan måste vara rättfärdig inför Gud, men sedan förvandlas detta ja till ett nej.

Därför att de inte ser till eller vill se till vad Gud egentligen kräver av dem.

Emellertid behöver du inte sväva i osäkerhet om vad denna rättfärdighet är som Gud kräver av dig, om du ser till vad Herren Jesus säger. Ser till vad han räknar med. Det är då du blir varse att han ingalunda räknar med en mänsklig rättfärdighet efter vår förmåga. Inte räknar så han att människan i ord, tanke och handling kan rättfärdiggöras inför Gud. Guds rättfärdighet, Guds krav är så starkt, så utan anpassning till människans förmåga att det utesluter all mänsklig gärning: *”Var ni fullkomliga såsom er himmelske Fader är fullkomlig”* säger han. Lika fullkomliga som Gud. Den rättfärdighet som gäller inför Gud och hans norm är i lika hög grad Guds egen rättfärdighet Och bergspredikans ord lämnar ingen i tvivelsmål om hur högt kravet är ställt på människan. Du måste alltså äga, den fulländade rättfärdigheten, den fullständiga rättfärdigheten. Det går inte med mindre. Sådant är Guds krav, Guds lag.

DEN ÄR INTE FRAMSPRUNGEN UR MÄNNISKANS GODA

Det är här du måste lära att skilja mellan sann rättfärdighet och falsk rättfärdighet. De är nämligen varandras motsatser och fiender. Det är oöverstiglig klyfta mellan tillvarons två religioner, den sanna och den falska, och den går just i frågan om rättfärdigheten, vad den är för slag. Ty all falsk rättfärdighet och därmed falsk religion den bygger på att rättfärdigheten är människans egen, den inneboende, moraliska rättfärdigheten. Det är när jag tror att något gott av mig själv utgör rättfärdigheten som gäller inför Gud. Och när kristendomen blir falsk då återkommer just denna falska

rättfärdighet i form av människans egen helgelse, och inre förvandling. Men rättfärdigheten är inte framsprungen ur människan, den har inte sin början där, inte sin grund i människan, den är heller inte resultat av människans samarbete med Gud, vad än sen detta resultat må heta. Nej, den sanna rättfärdigheten är den främmande rättfärdigheten, den har sin grund i något främmande och totalt annorlunda, som vi människor inte kan tänka ut. Den är framtagen av Jesus, sann Gud och sann människa. Den sanna rättfärdigheten är hans, han som led och dog och uppstod på tredje dagen. I honom är det inte främmande, ty han är den som uppfyllt lagen, allt vad den kräver, och det helt och hållet själv. Rättfärdigheten som gäller inför Gud finner du alltså bara i ett enda sammanhang här på jorden. I människan Jesus Kristus. Ingen annanstans, i ingen annan människa. Ingen annan kan frambringa den, bara han.

Men nu har han gjort detta, vunnit rättfärdighet från Gud, Guds rättfärdighet, inte för sin egen skull, eller för att han behövde den. Utan han vann den för oss människor och för vår salighets skull. Ja han kom i världen för att frälsa oss människor, vi som saknar rättfärdigheten inför Gud. Vi kan inte som fariséen i templet berömma oss av några gärningar, i stället måste vi bekänna vårt samvetes tunga börda, att vi är syndare, fjärran från all rättfärdighet. Ja att det hos oss, där det borde bo helighet och fullständig lydnad mot Gud, där är det i stället försummelse, överträdelser, fyllt av synder och svår skuld. Inför Gud. Vi kan inte annat än med publikanen utbrista: *"Gud misskunda dig över mig syndare"*. Vi måste inta den nedersta platsen, i skam över våra synder, skyla vårt ansikte, bekänna oss vara fattiga eländiga människor, som inte förtjänat något annat än Guds straff. Ur oss framspringer ingen rättfärdighet eller en sådan helgelse som Gud avser. Vi är ett intet inför Gud. Vi måste med klagan bekänna det.

Men Jesus är den som förbarmar sig över syndare, ja den som kommit för att frälsa syndare. Han har vunnit frälsningen, saligheten och rättfärdigheten för just syndaren. Det var detta som publikanen trodde på, och de skökor och publikaner som kom till Johannes, de sökte förlåtelse för sina synder. De visste att de inget hade, därför kom de till Jesus: *"Jesus, Mästare, förbarma dig över oss"* Och han lyssnade och han gav dem nåd, rättfärdighet och frid.

Och detta är nu själva kärnan i vår berättelse här i dag: den sanna rättfärdigheten är nämligen syndernas förlåtelse. Detta och ingenting mindre. Och frågar du då hur du får del därav så säger vi för det tredje:

DEN MOTTAGES I TRON PÅ JESUS KRISTUS

Gåvan är ett evangelium ett gott budskap. Det sägs till oss. *"Dina synder förlåtas dig."* Så sa Herren Jesus och så har han också befallt att förlåtelse ska ske i hans namn, genom hans apostlar och deras efterföljare här på jorden. *"Han andades på dem och sa: Tag emot den helige Ande. Allt vad ni löser på jorden det ska vara löst i himmelen, och allt vad ni binder på jorden skall vara bundet i himmelen."* Han har alltså givet gåvan till kyrkan och predikoämbetet, att den ska förvalta och utskifta förlåtelse till var och en som hunger efter rättfärdighet. Därför är predikan, gudstjänsten med dessa nådens medel, alla inriktade på detta att ge oss människor nåd och frid genom Herren Jesus. Så också här i dag. Därför får du som människa och syndare tro på din Herre och Frälsare Jesus Kristus. Tro att han gör det han lovat, tro att han förlåter dig alla dina synder, tro att han ger dig sin rättfärdighet och frid. Och just genom att tro förlåtelsens och avlösningens ord, tro att de orden gäller för syndare, tar man emot förlåtelsen. För just så är. Genom att tro Jesu löften om hans nåd, får man nåd. Genom att tro hans löften om frid, får man frid. Då tror man på Herren Jesus och litar till hans ställföreträdande gottgörelse, hans översteprästerliga offer, hans frälsande gärning för oss alla. Och det är just därför han givit oss ordet, för att vi ska tro och ta emot alla hans gåvor.

"Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, han tillräknar dem inte deras synder, och han har givit oss försoningens ord... den som inte visste av någon synd, har han för oss gjort till syndoffer, för att vi ska bli rättfärdiga inför Gud."

Nämn mig Jesus, han är livet, han är min rättfärdighet, Han för mig sitt liv har givit, mig förvärvat salighet" Amen